

Regningen til forbrukerne

Regjeringen Solberg godtok i mars at EU og ESA endret regelverket for regionalstøtte. For Norge førte endringene til at enkeltsektorer måtte ut av ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift. Nå ser vi resultatet: Billettprisen skrus opp til forbrukerne.

Vi skulle gjerne sett at Solberg-regjeringen kjempet enda hardere for å skaffe Norge unntak da EU-reglene ble endret. Arbeidsgiveravgiften øker for transport-, energi- og finansbedrifter i distriktene. Men kommunalminister Jan Tore Sanner og statsminister Erna Solberg lovte tidligere i år å kompensere de økte avgiftene «krone for krone».

Regjeringen presenterte en liste over tiltak i juni. Da så det ut til

at regjeringen langt på vei har lyktes med å kompensere. Men «krone for krone»-kompensasjon blir det ikke. Det ser ut til at særlig transportbedrifter faller utenfor.

Flyelskap og busselskap melder om at de økte avgiftene vil måtte hentes inn i form av økte priser fra de reisende. Det er forståelig.

Men det må være et paradoks for den ellers så forbrukervennlige regjeringen at de ikke har lyktes med å skjerme folk flest. At det nettopp er reisende i og til Distrikts-Norge, bør mane til nye anstrengelser for å veie opp for de økte avgiftene. Kollektivtransporttilbudet bør bedres, ikke svekkes, i Distrikts-Norge.

Siden transportsektoren er blant sektorene som får økte avgifter, vil regjeringen øke mengden statlig kjøp av persontransport-

Oppsummert

Endring

1 En endring i EU-regelverket gjør at enkeltsektorer i Norge måtte ut av ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift.

Kompensasjon

2 Regjeringen har forsøkt å kompensere for de økte avgiftene, men lykkes ikke helt.

Til forbrukerne

3 Særlig transportsektoren merker endringen. Forbrukerne kan vente høyere billettpriser.

tjenester med 1,6 milliarder kroner fram til 2018. 124 millioner kroner er lagt inn allerede inneværende år, opplyste regjeringen i juni.

Tidligere har regjeringen kuttet i de samme midlene. Men nå er det bare å håpe at viljen til å opprettholde dem, varer også videre i regjeringsperioden.

Endringen i arbeidsgiveravgiftsnivå har skapt mye usikkerhet i det stedvis sårbare næringslivet i distriktene. Det er usikkert hvordan de ulike kompensasjonstiltakene vil slå ut.

Finansminister Siv Jensen har åpnet for å justere tiltakspakken. Det kan hun bli nødt til, dersom regjeringen fortsatt skal oppfattes som opptatt av folk flest, og samtidig være både næringslivs- og distriktsvennlig.

SAGT

av andre

FOTO: SIRI JUELL RASMUSSEN
Fortsatt mangfold?: Det kuttes hardt i norske redaksjoner.

Avisdøden

* «Journalisten.no har laget et uhyggelig Norgeskart som viser redaksjonelle kutt over hele landet. Kartet viser en bransje i dyp krise. Det er nå avispesten kommer til å ta medieliv. Først slås lokalavisene sammen, så legges noen ned – og det mumles stadig høyere om Dagbladets papirutgave.»
Johan Brockfield, strategirådgiver i Making Waves.

Avisdøden II

* «Ekte mediekrise handler ikke om økonomisk tap, men om demokratisk under-skudd.»

Eirik Hoff Lysholm, sjefredaktør i Dagsavisen.

Avisdøden III

* «Snakkisene rundt journalistbordene denne forsommeren, er ikke lenger sladder og røverhistorier fra presselivet, men tunge, triste samtaler om nedskjæringer, brutale nedbemanningprosesser og kutt i lønn og goder. Nostalgikere mimrer om reisebudsjetter med gullkant og 50-årsdager på Chambre Separée med fri bar og forsøk på fri sex med to i promille.»

VG-kommentator Frithjof Jacobsen om alt som var bedre før i norsk presse.

Avisdøden IV

* Mediebedriftene er gode til å lage noe folk vil ha, men dårlige til å tjene penger. Dette har vært den grunnleggende utfordringen i snart tyve år. Innholdet og journalistikken har utviklet seg hele tiden, i takt med teknologien. Fortsatt er journalister og redaksjoner blant de beste og største innholdsleverandørene i det digitale samfunnet. Men ledelsen i mange mediebedrifter virker fortsatt sjokkskadede når det kommer til inntekter.»
Frithjof Jacobsen videre.

Nationen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf. 22 40 50 40. Epost: pfu@presse.no

Rødhette og ulven

DAGENS GJEST

Hvor tett kan du samarbeide uten å bli fanget? Riksantikvarens nye samarbeidsstrategi med kulturminnevernets frivillige organisasjoner gir få svar. Kulturvernforbundets leder, Jørg Eirik Waula, smiler imidlertid fra øre til øre.

Det var ganske nylig at strategien ble lansert. I en pressemelding uttalte riksantikvar Jørn Holme at «de frivillige organisasjonenes innsats er helt avgjørende for at vi i dag har en mangfoldig kulturarv i Norge. Det legges ned et enormt antall timer i dugnader på bygninger, fartøy og landskap. Å styrke de frivillige organisasjonens arbeidsvilkår og påvirkningskraft, vil gagne kulturminnevernet som helhet.»

Det er ikke vanskelig å gi riksantikvar Holme rett. Ugreit blir det først når vi ser mot hvilken bakgrunnen samarbeidet skal tuftes på. For i strategien heter det at: «Riksantikvaren ønsker organisasjoner på kulturminnefeltet som bidrar til debatt og utvikling av dette politikk- og forvaltningsområdet. Samarbeidet skal være preget av respekt, tillit og forståelse for organisasjonenes og direktoratets ulike roller.»

Tillit er imidlertid en mangelvare i dagens kulturminnevern, ikke minst takket være en uforutsigbar forvaltningspolitikk og utstrakt bruk av kommunikasjonsrådgivere i offentlige debatter om temaet. Derfor har de siste årene snarere minnet om en branntomt, enn den Edens hage Holme nå forsøker å skape et inntrykk av.

Som kjent begynte det hele med operafredningen i Oslo, der anerkjente kulturminnevernere stilte spørsmål ved om dette var vel anvendt tid når ressursene var knappe og sakene ellers uoverkommelig mange. Like kjent er Holmes svar som avfeide hele debatten med å karakterisere høyt respekterte fagfolk som «surpomper». Siden har tilliten smuldret opp, og direktoratets faglige autoritet er mildt sagt trukket i tvil, senest av Knut Aall i Foreningen Fredet (Aftenposten 23. juni). Den gang kulminerte det hele som kjent med underskriftsaksjonen som krevde Holmes avgang.

Ingen er i tvil om at det først og fremst er frivilligheten som berger den norske kulturarven fra forfall og likegyldighet her hjemme. Det var frivillige entusiaster som kjempet Linaaegårdens sak i Sandefjord og Furuheims på Gol.

Sjur Harby

Sjur Harby er arkeolog og skribent

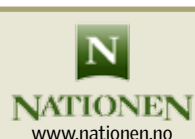
Det er frivillige som har motsatt seg tømningen av Nasjonalgalleriet og raseringen av Munchsalen, og det er frivillige som har reddet og gitt nytt liv til Bøndernes Hus i Løten. Heller ikke Høyblokka i Regjeringskvartalet hadde klart seg uten alle dem som etter jobb og før leggetid har engasjert seg i debatten.

Eksemplene er selvfølgelig bare fragmenter av et bilde der de frivillige, disse velsignet entusiastiske sjelene som tror på demokratiets muligheter til å øve innflytelse, må bære byrdene når Riksantikvaren gang på gang kaster inn håndkleet i saker som åpenbart er av nasjonal interesse.

Frivillighet handler om fellesskap. Om grunnleggende verdier og forvaltning av ressurser, om holdninger, etikk og moral. Den tillitskrisen Riksantikvaren har havnet i, er et resultat av at ord og handling i dag sjelden følges ad. Holme har lagt seg ut med kommentatorer, politikere, journalister, organisasjonsfolk og eiere. At direktoratet i hui og hast nå har laget en strategi myntet på de frivillige organisasjonene, er derfor ikke til å undres over. Men mest minner den om Brødrene Grimms eventyr om Rødhette og ulven.

FRIVILLIGE

«Ingen er i tvil om at det først og fremst er frivilligheten som berger den norske kulturarven fra forfall.»

Sjefredaktør:
Mads Yngve Storvik
mads.storvik@nationen.no

Politisk redaktør:
Pernille Huseby
pernille.huseby@nationen.no

Nyhetsredaktør:
Rino Andersen
rino.andersen@nationen.no